

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 472-ҳадис

تَكَفَّلَ اللَّهُ لِمَنْ جَاهَدَ فِي سَبِيلِهِ لَا يُخْرِجُهُ مِنْ بَيْتِهِ إِلَّا الْجِهَادُ فِي سَبِيلِهِ وَتَصْدِيقُ كَلِمَاتِهِ، بِأَنْ يُدْخِلَهُ
الْجَنَّةَ، أَوْ يُرْجِعَهُ إِلَى مَسْكَنِهِ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ مَعَ مَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ.

(رواه الشيخان)

Уйидан фақат Аллоҳ йўлида бутун имконини ишга солиш ва У Зот сўзининг тасдиғи учун чиққан кишини жаннатга киритишига ёки чиққан масканига ажр, ёхуд ўлжани қўлга киритган ҳолда қайтишига Аллоҳ кафиллик берди.

Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

